

A Tisza Szegednél hosszan tetőzik

A folyó szintje naponta 25—30 centimétert emelkedik — Vízben a partfürdő

Tegnapról, szerdától kezdve az Alsótiszavidékre korlátozódott az árvízvédelem. Dr. Vágás István, az ATIVÍZIG főosztályvezetője arról tájékoztatót, hogy a Körösök levonuló árhulláma teljes egészében, valamint a Maroson levonuló árhullámnak az eleje a Tiszához ért. Szegeden tegnap délután 680 centiméter vízmagasságot mértek, s mára valószínűleg az árhullám magassága eléri, sőt meghaladja a 700 centimétert. A Tisza naponta 25—30 centimétert árad a tetőzésig, amely várhatóan a jövő hét első felében következik be, s ez az állapot hosszabban megmarad. Utóbbi ugyanis ezt a vízmagasságot a Felső-Tiszáról levonuló utolsó árhullám, amely a múlt hét végi nagy esőzések következménye. Mind-szentnél és Csongrádnál is intenzív a Tisza áradása.

Levonulóban van az esőzések miatt előállt árhullám a Maroson. Soborsínnál 497 centiméterrel tetőzött a folyó, Aradnál még áradó, naponta 25—30 centimétert emelkedik a víz szintje. Makónál mérsékeltebb az áradás, 10—15 centiméter. A nagy tömegű víz szélesen elfekszik az ártérben. Ez a

kedvező helyzet lényegesen befolyásolja az áradás ütemét. Eppen ezért Makónál 480—500 centiméter vízmagasságnál következik be a tetőzés, várhatóan pénteken, szombaton.

Az ATIVÍZIG a Tiszán, a Körösökön, a Maroson saját létszámával tartja fenn az árvízvédekezést, amely a Tiszán első-, a Maroson másodfokú. A Körösökön átmenetileg elrendelték a harmadfokú készültséget. Az ATIVÍZIG a folyókon 360 kilométer hosszan tartja fenn a készültségi állapotot. Szegednél csak akkor módosul a készültségi fokozat, ha a víz magassága eléri a 750 centimétert. Ez várható, mert tegnap Tokajnál 790, Mindszentnél pedig 707 centimétert mértek. A hidrológiai helyzet egyelőre kedvező, újabb esőzések nem táplálják a folyók vízszintjét.

A Sárga-üdülőtelep után a partfürdőt is előtötte Szegeden a víz. A lábon álló pihenőházakban, kabinokban kárt nem tehet, de az élelmet és üdítő italokat árusító pavilonok zöme vízben áll. A hetekre elnyúló áradás miatt számítanunk kell rá, hogy a nyár egy részén kénytelenek leszünk nélkülözni szép strandunkat.

Kállai Gyula fogadta Nguyen Thi Dinh asszonyt

Kállai Gyula, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának elnöke szerdán Budapesten, a népfőnt Belgrád rakparti székházában fogadta Nguyen Thi Dinh asszonyt, a Dél-vietnami Nemzeti Felszabadítási Front Központi Bizottsága elnökségének tagját, a Dél-vietnami Felszabadítási Nőszövetség elnökét, a Dél-vietnami Népi Felszabadító Fegyveres Erők helyettes főparancsnokát. A szívélyes, baráti légkörű megbeszélésen áttekintették a vietnami politikai rendezéssel összefüggő kérdéseket, valamint a két mozgalom kapcsolatainak elmélyítését szolgáló további tennivalókat. Nguyen Thi Dinh asszony köszönetet mondott a magyar társadalom részéről évek óta megnyilvánuló internacionalista szolidaritásért, és testvéri támogatásért.

A találkozón jelen volt Makoldi Mihályné, a Magyar Szolidaritási Bizottság és a Magyar Nők Országos Tanácsának alelnöke, Szentistványi Gyuláné, a HNFOT titkára, és Nguyen Phu Soai, a Dél-vietnami Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott budapesti nagykövete.

Számítógép, tévé az olajmezőn

A szegedi szénhidrogén-medencében magas szintű üzem- és munkaszervezési rendszer kialakításához kezdtek bevezetnek a kőolaj- és földgáztermelés elektronikus számítógépes irányítását, illetve televíziós képernyőről történő ellenőrzését.

Megvalósítására a következő két évben összesen 213 millió forintot fordítanak. A legfontosabb részként egy modern, kétemeletes épületet emelnek, amelynek építését a jövő hónapban kezdik meg. Ebben szereli fel a Magyar Mérőműszerek Gyára, a Videoton és több más hazai cég az egész szegedi olajmezőt „átfogó” berendezéseket. A földszínpécser a komputer által pillanatok alatt kiszámított termelési adatok, illetve a képernyő segítségével szemmel tartatja a 100 négyzetkilométernyi kiterjedésű szénhidrogén-medencét, és szükség esetén azonnal beavatkozhat a termelési folyamatba.

Emberi segítség

A csoportos kép — ifjú és idősebb munkások állnak egymás mellett egy műhelyben — lényegében mottója ennek az írásnak, amely arra vállalkozik, hogy valamennyire is visszatükrözze az emberi összefogásnak egy szép példáját. A képre oda kíváncskodnak egy 15 éves szegedi fiú, akinek szomorú sorsáról lesz szó, és akiért — ismeretlenül is — megnyilatkoztak, a humanitás jegyében, szocialista brigádok, üzemrészek, vállalatok és hivatalok dolgozói, mellette a hivatalos formásgok úgy, mintha saját ügyes-bajos dolgukban járnának el, megértéssel, emberségesen.

A fiú, aki most 15 éves, születése után néhány hónapra paralizisban súlyosan megbetegedett. Küzdött érte az orvosok, aggodtak életéért szülei, nagyszülei. Megmentették az életnek, de sajnos mozgásképtelenné vált. Szelleme friss, egészséges, fogékony. Mára elvégezte kitűnő eredményekkel az általános iskola nyolc osztályát, pedig sosem ült iskolapadban; nem játszhatott, kergetőzhetett hasonló korú társaival; nem volt részese és élvezője apró csinytevéseknek. A külvilágot környezete tolmácsolásában, a rádió, a televízió közvetítésével, könyvek sugallatára ismerhette meg. Ágyhoz, tolokocsinhoz kötve készült vizsgáira, készítettek fel áldozatot vállaló tanárok, és tett évről évre sikeres vizsgákat.

A körülötte élők csak az ő kedvében jártak, érte dolgoztak, áldoztak. Úgy hangolták össze cselekvésüket, hogy az a gyermeket szolgálja. Nehéz volt, de nem roppant bele összehozni egy kis családi házat Szeged külvárosában — csak a gyermekért, hozzáfogtak a szerkesztéshez. A többi meg ment magától — teszi hozzá szerényen.

A csoportos kép — ifjú és idősebb munkások állnak egymás mellett egy műhelyben — lényegében mottója ennek az írásnak, amely arra vállalkozik, hogy valamennyire is visszatükrözze az emberi összefogásnak egy szép példáját. A képre oda kíváncskodnak egy 15 éves szegedi fiú, akinek szomorú sorsáról lesz szó, és akiért — ismeretlenül is — megnyilatkoztak, a humanitás jegyében, szocialista brigádok, üzemrészek, vállalatok és hivatalok dolgozói, mellette a hivatalos formásgok úgy, mintha saját ügyes-bajos dolgukban járnának el, megértéssel, emberségesen.

TANÁCS, SEGÍTSÉG

A csatlád házában már a beteg a beteg gyermek mozgásához méretezték, alakították a bejáratokat, a bútorok elrendezését, az udvar könnyebb megközelítését. A kisfiú azonban gyarapodásával kinőtte a tolokocsikat, és szülei, nagyszülei fizikai erejét is. Ötbe, Karba kapni már nem tudták. Orvosok, akik betegsége óta ismerték a gyermeket és szüleit, tanácsot, segítségért fordultak az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatósághoz, ahol készségesen intézkedtek. Nálunk azonban a gyógyászati segédeszközök gyártásának sorában olyan speciális, egyedi szerkezet eddig nem volt, és hasonló találmány sem, amely a tehetetlen szegedi kisfiú mozgását segítené. Találtak azonban egy külföldi kiadványt, különleges gyógyászati segédeszközökről, amelynek ábráiból, leírásaiból egy kitűnő szegedi gyermekgyógyász adjunktus összekombinalta, alakította, tervezte a szükségeset.

Ki csinálja meg a költséges szerkezetet? — vetődött fel a kérdés. A család úgy döntött, hogy a Szegedi Fémipari Vállalat vezetőihez, munkáskollektívájához fordulnak, hiszen annak idején a kisfiú nagyapja hosszú esztendőken át ennek a vállalatnak volt megbecsült dolgozója. Tombácz József, a vállalat főmérnöke kapta kézhez a gyermek segítséget kérő levelét, amelyet felolvastott a szocialista brigádok egyik értekezletén.

„MEGCSINÁLJUK”

— A le- vél hallatára egy- öntetűen a szívünkbe fogadtuk a segítségünket kérő gyermeket — mondja utólag, a kérés sikeres teljesítése után, Fogas János, a vállalat igazgatója. — Igaz, ilyen speciális, gyógyászati célt szolgáló konstrukciót nálunk még nem készítettünk. A leírások alapján és a gyermek otthonát, környezetét tanulmányozva,

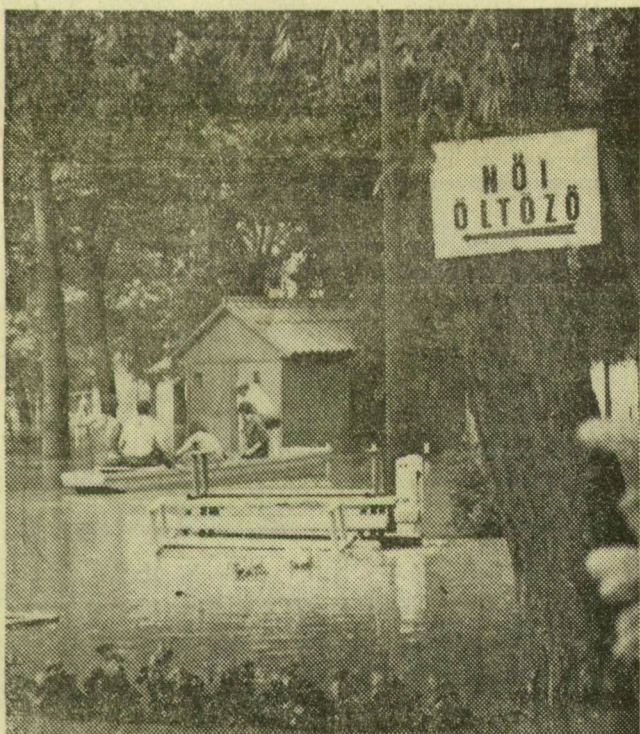
technológiai osztályunk dolgozó, Heraszika János főtechnológus, Varga György konstruktőr, hozzáfogtak a szerkesztéshez. A többi meg ment magától — teszi hozzá szerényen.

Amikor arról kérdeztük a vállalat igazgatóját, hogy hány szocialista brigád dolgozott az igen kényes szerkezetet a tervezéstől a gyakorlati megvalósításig, hirtelen nem tudott mást mondani, mint azt, hogy sokan.

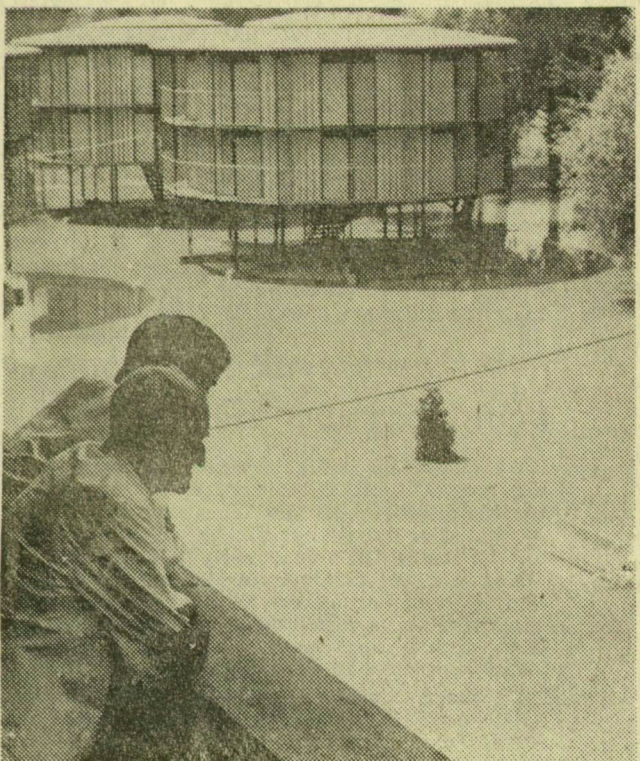
— Mindannyian — jegyezte meg Varga György konstruktőr —, szakmunkások és ipari tanulók, idősebb munkások és fiatalok. Mondjak neveket? A kísérleti műhelyből Papp István brigádfővezető irányításával Szabó László, Nagy Sándor, Mészáros János, Király István. Röviden szólva: valamennyi technikus végzettségű szakmunkás az ügy mellé állt. A forgácsolóban Dobó József szaktanár irányította tanuló munkáját a cél érdekében. Azután következett egy másik műhely kollektívája, ahol a speciális szerkezethez a csőszelvényeket hajlították, Szekeres Lajos művezető irányításával Jávorka József brigádfővezető, Kovács Pál gyártmányfejlesztő. Hát így történt. Nincs ebben semmi különös. Csupán eleget tettünk egy beteg gyermek kérésének, hogy életkörülményeit, a lehetőségünkhöz képest, megkönnyítsük.

Fogas János igazgató azt is hozzátette a történethez, hogy nemcsak a maguk munkája van a különös kérés teljesítésében, hanem másoké is. A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat vezető igazgatója, Tóth László szinte személyes ügyének tekintette, hogy üzeméből olyan műszálas szövetet bocsássonak a rozsdamentes fémből készült szerkezethez, mint szükséges kellék, amely szinte elnyúlhatatlanul tartós. Igen ám, csak hogy ezt a speciális anyagot a legmodernebb varrógépek nem tudták megvarrni. Kerestek és találtak, Gera Sándornénak, az egyetemi étterem dolgozójának személyében, olyan háziasszonyt, aki egy nagyon régi típusú varrógépen varrta a makacs anyagot — és szintén készséggel, humánumból, ahogy azt mindannyian tették, akik segítségére siettek egy mozgásképtelen fiúnak.

Lódi Ferenc

Az újszegedi partfürdő teljes területén csak csónakkal lehet közlekedni.

Vízben állnak az új kabinok

A TIT csehszlovák vendégei Szegeden

A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat meghívására a magyar szervezet munkáját tanulmányozzák Josef Popelka, a Csehszlovák Szocialista Akadémia (a TIT csehszlovák testvér-szervezetét hívják így), és Péter Flasek, a Szlovák Szocialista Akadémia főtitkárai, akik tegnap Szegedre látogattak.

A TIT Csongrád megyei szervezete székházában dr. Kiszely György egyetemi tanár, a szervezet megyei elnöke, Rácz Lajos megyei elnökhelyettes és dr. Molnár Zoltán, a TIT Csongrád megyei titkára fogadták a

csehszlovák vendégeket, akiket elkísért dr. Jenei Jenő kandidátus, a TIT országos főtitkárhelyettese. A vendégek részletesen érdeklődtek a TIT munkája iránt, különös tekintettel a munkások között végzett tudományos ismeretterjesztésre.

Délután meglátogatták a Szegedi Orvostudományi Egyetem biológiai intézetét, ahol dr. Szemere György docens kalauzolta őket. Felkeresték Opusztaszeren az Árpád-émlékművet, ahol ismertetés hangzott el a tervezett nemzeti emlékparkról, és az ott folyó régészeti ásatásokról.